

यत्कर्मदेस्तत्त्वं वक्ष्यामीति प्रतिज्ञातं तदाह कर्मणीति कर्मणि कर्मा कर्मविकर्मात्मके देहेन्द्रियादिव्यापारे अविद्यया प्रत्यगात्मनि आरोपिते सति तत्र अकर्मकर्माभावनौ स्थेन तीरत रौचलने आरोपिते सति तत्त्वबुद्ध्या तत्र चलनाभावमिवयः पश्येत् तथा चलं गुणवृत्तमिति न्यायेन त्रिगुणात्मकेषु देहेन्द्रियादिषु नित्यकर्मवस्तुयश्चंद्रतारकादौ गत्यभावमिव नूष्णीं भूतोहमस्मिन् किंचित्करोमीत्यध्यस्ते अकर्मणि कर्माभावे कर्मतन्निग्रहाख्य प्रयत्नरूपं यः पश्यति समनुष्येषु बुद्धिमान् तत्त्वदर्शी आत्मनि भ्रांतिजनिता व्यापारस्य अनात्मनि च तादृशनिर्व्यापारत्वस्य बाधात् स एव च युक्तो योगी कृत्स्नकर्मकृच्च कर्मयोगफलस्य तत्त्वज्ञानस्य प्राप्तत्वादिति स्तुतिमात्रं आत्मनोऽकर्तृत्वं संघातस्यैव कर्तृत्वमिति भावयता कर्माणिकर्तृव्यानीत्यर्थः यद्यप्येतद्बहुधा प्रपंचितं अव्यक्तो यमित्यादौ तथापि तत्त्वस्य दुर्ज्ञेयत्वात् पुनः पुनरुच्यत इति प्रांचः यत्तु कर्मणि नित्ये परमेश्वरार्थे नुष्ठीयमाने बंधहेतुत्वाभावादकर्ममिति यः पश्येत् तथाऽकर्मणि नित्यकर्माकरणे प्रत्यवायहेतुत्वेन कर्ममिति च यः पश्येत्स बुद्धिमानिति तदसंगतमेव नित्यकर्मणि अकर्ममिति ज्ञानस्याशुभमोक्षहेतुत्वाभावात् मिथ्याज्ञानत्वेन तस्यैवाशुभत्वाच्च न चैतादृशं मिथ्याज्ञानं बोद्धव्यं तत्त्वं नाप्येतादृशज्ञाने बुद्धिमत्त्वादित्युपपत्तिरिति दिक् ये तु कर्मणि ज्ञानकर्मणि दृश्ये जडे सद्रूपेण स्फुरणरूपेण वानुस्यूतं सर्वभ्रमाधिष्ठानं अकर्म अवेद्यं स्वप्रकाशचैतन्यं परमार्थदृष्ट्यायः पश्येत् तथा अकर्मणि स्वप्रकाशे दृग्बस्तुनिकल्पितं कर्मदृश्यं मायामयं न परमार्थसदिति यः पश्यति स बुद्धिमानिति परमार्थदर्शित्वाद्वास्तवैरेव गुणैस्तूयत इत्यपि व्याचख्युः तदप्यसंगतमेव कर्मकुरुकर्मप्रवक्ष्यामीत्यनुष्ठेयकर्मप्रस्तावे तत्त्वज्ञानानवसरात् नापि कर्तुरीप्सिततमं कर्ममिति पारिभाषिक्या कर्मसंज्ञया दृश्यस्य कर्मशब्दार्थत्वं गृहीतुं शक्यं तस्याद्युटिभादिसंज्ञानामिवागमार्थनिर्णयानर्हत्वादिति संक्षे

कर्मण्यकर्मयः पश्येदकर्मणि च कर्मयः ॥

पः वस्तुतस्तु कर्मणो हीति श्लोके कर्मविकर्मा कर्मणां गतिशब्दितं पर्यवसानं गहनत्वाद्बोद्धव्यमित्युपक्षिप्तं तद्व्याख्यानं कर्मण्यकर्मयः पश्येत्समनुष्येषु बुद्धिमानिति तथाहि कर्मणि कर्मा कर्मविकर्मरूपे अकर्मतद्वैपरीत्यं शास्त्रतो दृश्यते यथा क्रतुः कर्मणि श्रद्धाहीनस्य कृतोप्यकृत एव भवतीत्यकर्मणि पर्यवस्यति दांभिकस्य तु विकर्मणि पर्यवस्यति यथोक्तं अश्रद्धया द्रुतं दत्तं तपस्तपंकृतं च यत् असदित्युच्यते पार्थन च तत्त्वेत्यनोदहेति चत्वारि कर्माण्यभयं करणिभयं प्रयच्छं त्ययथा कृतानि मानाग्निहोत्रमुतमानमौनं मानेनाधीतमुतमानयज्ञ इति च एवमौदासीन्यमकर्मापिशक्तस्यार्त्तपरित्राणाभावाद् विकर्मणि पर्यवस्यति दीक्षितस्य भगवत्ख्यानाद्यासक्तस्य वा स्वकाले पंचयज्ञाद्यकरणं दीक्षितो न ददातीत्यादिवचनात्सर्वधर्मान्परित्यज्येत्यादिवचनाच्च कर्मण्येव पर्यवस्यति नित्यकर्मकाले प्रत्यवायहेतोरन्यस्याविहितस्याकरणात् एवं विकर्मापि हिंसा अग्नीषोमीयं पशुमालभेतेति वचनाद्यज्ञे कर्मैव भवति सैव वृथानष्टे पशौ न कर्म विध्यर्था निष्पत्तेः नापि विकर्म कामकारेणाकृतत्वात् किंतु परिशेषात्कृताप्यकृतैवेत्यकर्मणि पर्यवस्यति एवं स्तेनप्रमोचनं तस्यूथ्यानां कर्मापिराज्ञो विकर्म स्तेनः प्रमुक्तो राजनिपापं मार्ष्टीति वचनात् तदेव यतीनामुपेक्षणीयत्वादकर्म एवं हिंसाफलके सत्यादौ दानफलके अनृतादौ च विकर्मत्वकर्मत्वे बोध्ये तस्मात्कर्मा कर्मविकर्माख्ये कर्मणि अकर्मतद्वैपरीत्यं यः पश्येत्स कार्याकार्यविभागज्ञो बोद्धव्यानामेषां प्रबोधात् बुद्धिमानित्युच्यते तथा किं कर्ममिति श्लोके यत्र कवीनामपि मोहोस्ति योश्च ज्ञानमशुभमोक्षहेतुः ते कर्मा कर्मणी प्रवक्ष्यामीत्युपक्षिप्तं तद्व्याख्यानमकर्मणि च कर्मयः पश्येत्स युक्त इति चकारो दर्शनद्वयसमुच्चयार्थः तेन यो बुद्धिमान्युक्तश्च स एव कृत्स्नकर्मकृतनत्वे कैंक इत्यपि ज्ञेयं तथाहि अकर्मणि स्पंदं शून्ये कूटस्थे वस्तुनिकर्मसस्पंदं बाह्यं वियदादि आभ्यंतरं प्रमात्रा